

כליכך טוב בחממה הכלכלית של המיטר הקיים, לספק סכומים כה גדולים לתנועה הדוגלת, כביכול, בשינוי?

כל זאת עשה הפרופסור רובינשטיין מפני שהוא דוגל בהקמת גוש ימני-ליברי לי שנועד לפגל את הליכוד ולאגד יחד את הליברלים, ל"ע ואותו, ברור שהמטרה היא שגוף חדש זה, שייצג את בעלי-ההון הגדולים, ישתתף כשותף בקאליציה, בי ראשות מיפגת-העבודה. זהו אינטרס של בעלי-ההון, הוועמים על בגין שהוציא את תם מן השותפות הממשלתית, ופגע על-ידי כך באינטרסים הכלכליים שלהם.

פרופסור רובינשטיין, שהוא עצמו בנו של איליהן (הקבלן רובינשטיין), מקבל אישור, "תרומות" על רקע הגיוני — אך מכיוון שאין לזה שום קשר עם "שינוי" המימסד, אלא להיפך, הצטרפות אליו — אין התנועה מעוניינת, כמובן, לגלות את מקורות התרומות.

ד"ר אברהם ישראלי, ירושלים

"הגד לי מי תורמך, ואני לך מי אתה."

עדי לוי, חיפה

מחזק לכד איכות

ביום השלישי האחרון קניתי בערב את גליון העולם הזה (1958) וקראתי את מאמרן של אורי אבנרי על שטת הוויכוח החדשה, שהוא קורא לה "איכות". מייד לאחר-מכן פתחתי את הטליוויזיה — ונדהמתי. כאילו על-פי הזמנה, סיפקה הטליוויזיה דוגמה מאלפת ביותר של "איכות" כזו. זאת היתה תוכנית של "מוקד", על המילחמה בטרור.

ה"ה רחבעם זאבי, אריה מרינסקי, איסר הראל, מירחן ששכחתי את שמו, ולצדדי גם האלוף (מיל.) מתתיהו פלד הופיעו, אחד אחרי השני, ואמרו בדיוק אותו הדבר: שצריכים לחקוף את המחבלים בכל אחד-אחד, הם מתחילים לצאת לרחוב. עלידם — הכלב, החברה, או האם הזוחפת כיסא-גלגלים.

הם ראו את הנורא מכל — ונש-ארו בחיים.

Advertisement for a ski school. It features a silhouette of a skier and the text: "בואו לגלוש בשנתנו החדשה", "אתר הסקי הישראלי ממתין לך", "לשרותכם באתר: * השכרת ציוד גלישה ומחלית החלקה * שיעורי סקי למתחילים ומתקדמים * שמש ברכבלים ומעליות (כרטיס צניח) * לשימוש חופשי ברכבלים — וואו ליי ליחיד * מוגן — כניסה אל אזורות המנוחה". Below this, it says: "שובי הגליל העוסקים בתירות מציעים: 'סוף שבוע לבן' באיזור החרמון ב-125 ל"י לאיש".

אגרומי — מדוע הם שותקים? כולנו מתנשם בהצגת-גבורה, גבר רה שלאחר-מעשה, גבורה שאין בה תועלת והיא באה להשתיק את מצ"פנום של האשמים באמת, המשיקים

לא רובים ולא סקופ קראתי השבוע בידעות אחרונות ידיעה גדולה על שערוריית עמידר. בתוך הידיעה שובצה, במיסגרת, ידיעה שפורסמה בידיעות ביום 18.12.74, ומתחתה נאמר: "כך זה התחיל: הידיעה הראשונה שפורסמה בידעות אחרונות חשפה את פרשת איי-סדרים בעמידר". לעומת זאת טען העולם הזה כמה פעמים כי הוא היה הראשון שחשף את השערוריה, ושכל העיתונים האחרים גנבו ממנו את הסקופ. מה האמת?

אביבה קרן, פתח-תקווה

אין שמץ של אמת בטענת ידיעות אחרונות. הידיעה הראשונה על שערוריית עמידר פורסמה במדור "אתה והלירה" בגליון העולם הזה (1944), שנשא את התאריך 4 בדצמבר 1974, שבו עייט לפני הידיעה המצוטטת בידעות אחרונות. ידיעת העולם הזה כבר כללה את כל הפרטים של השערוריה, ופתחה במילים: "החברה הלאומית המשכנת עולים, עמ"ד, גילתה כי מרכז הגיבורות שלה, צבי כץ, השתמש בכספי החברה ללא אישור. היא קיבלה ממנהל אגף-הכספים, חיים טל, הצהרה כי חתימתו זוייפה". בהמשך הידיעה הובאו דברי מנכ"ל עמידר והזכרה אחריותו של היו"ר צבי אלדד. הסקופ שהופיע בידעות אחרונות לא כלל אף פרט אחד שלא הופיע שבועיים לפני-כן באותה ידיעה בעולם הזה.

הכל טמון בטיב המימון

במיכתבו אל הקורא, הדן בפרשת הי חשבונות של תנועת "שינוי" (העולם הזה 1958), החטיא העורך את המטרה, לדעתי, העניין חמור הרבה יותר מכפי שהוא מתאר אותו.

הסיבה הסבירה היחידה להעלמת מקורן האמיתי של ה"תרומות" למיפגה זו, ש אין להן דוגמה בתולדות התנועות הפועליות בישראל, היא זו: שחלק ניכר מן התרומות באות מידי איליהן. אילו נודע הדבר, היה האורח שואל את עצמו כמה שאלות לגבי מהותה של תנועה זו. כגון: (א) מה מניע את איליהן, המרגישים

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מועדון: מרקי • "טולמס" • מודם: כ"רסם החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אבירור • הפצה: "גד" בע"מ • גלויות: "צינגקורפיה כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

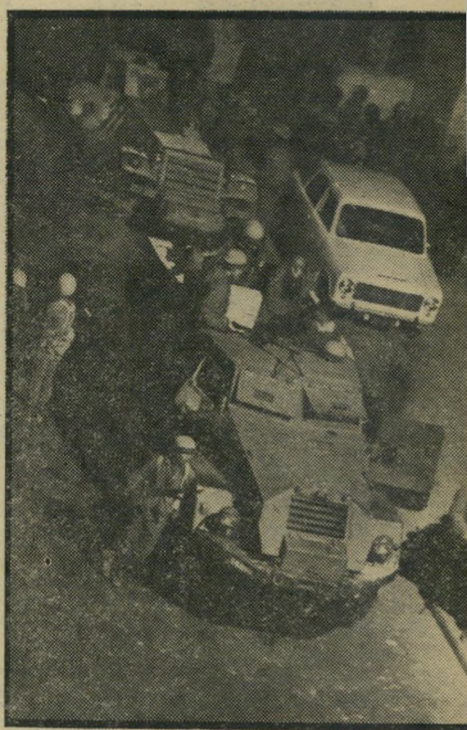
קרא יקר

אפשר היה אף להזכירם ברמז לפני ה"מילחמה, נחשפו לביקורת. אולם עדיין נשאר פער ניכר בין מה שנראה לצנזורה כחומר ביטחוני כמס, שיש לשמור על סודיותו, ובין מה ש"נראה לנו כמינימום החיוני הטעון גניזה ושמיירה. הדבר הגיע שוב לידי ביטוי בולט בשבוע שעבר, בדיווח על טאבו. העולם הזה החליט לחשוף ללא-רחם את כל המחדלים השערוריתיים שליוו את הפעולה הישראלית, ושנתגלו לכתבינו בי מקום הפעולה. ראינו בכך חובה ציבורית עליונה, כדי להביא לתיקון המחדלים המחפירים שנתגלו באותן השעות. הקדשנו לביקורת עניינית וממצה זו כמה עמודים. אולם דעת הצנזורה לא היתה נוחה מחלק ניכר מן הפרטים שנחשפו. היו פרטים שמחיקתם נראתה לנו סבירה והגיונית — כגון גילוי שיטות-פעולה העשוריות להיות מופעלות גם במיקרים הבאים, ואשר יש יסוד להניח כי הפידאיון אינם יודעים עליהן. מחיקת פרטים מסוג זה — שיטות, אמצעים, — לא הרגיזה אותנו. לעומת זאת התקוממנו בליבנו נגד מחיקת קטעים שחשפו את השערוריות שבחלף קת הסמכויות, ונושאים אחרים הנוגעים למיבנה הפוליטי, גם כשהו גובל עם נושאים מובצעים.

גילוי עובדות כאלה אינו עוזר לפידאיון. גניזתן לא תפריע לפעולותיהם הבאות. אולם גילוי העובדות יעזור לעורך את דעת-הקהל בישראל נגד המשך קיומם של המחדלים והגילויים שגרמו לאסון יום-הכיפורים, ואשר מסתבר כי לא תוקנו כראוי. גניזת העובדות תעכב את התיקון הדרוש, שומרת על נקודות-תורפה, ועל ידי כך מחפלת ברמת הכושר הביטחוני.

יש מדיניות הסבורות כי בימים אלה של ריגול מתוחכם, פיקוח אלקטרוני וריבוי התקשורת אין כל טעם בהמשך קיום ה"צנזורה. מכיוון שממילא אי-אפשר לשמור שום דבר חשוב בסוד. משום כך לא הטילה ממשלת ארצות-הברית צנזורה על כלי-התקשורת גם בימים הקריטיים של המלחמה האחרונה. אויבי ארצות-הברית יכ"ל לקרוא בעיתונים על תנועת יחידות, חידושי החימוש ועוד.

גניח שערקו זה מוטל בספק — וכי במצבה הקשה של ישראל די בספק זה כדי להצדיק את קיום הצנזורה. גם בימקרה זה, יש לעמוד על כך שהצנזורה תהיה מוגבלת למינימום שבמינימום — עניינים הנוגעים לפרטים ביטחוניים מובי-הקים, כגון מיבנה יחידות ומיקומן, שי-טות-לחימה, פריטי נשק וציוד, וכו'. לעומת זאת יש לעמוד על כך שה"צנזורה לא תגע בשום צורה שהיא בי-עניינים הנוגעים למחדלי הנגה ופיקוד, תופעות של שחיתות והתנוונות. כל המע"ר כוללת עתה של יש (!) מכל המשק הישראלי (מבחינת האחוז בתוצר הלאומי הי-גולמי) חייבת להיות חשופה לחלוטין לביקורת בלתי-מוגבלת. הוא הדין לגבי הביקורת לאחר-מעשה על מיבצעים. זה יכול להפריע לכמה מראשי המימסד הביטחוני. אבל זה יועיל לביטחון המדינה.

החייכים רגלי "סאבו" צנזורה — לטובת מה?

תדלת — כמו כל מנגנון — להגן על עצמה. משום כך לא היתה במשך שנים שום ביקורת ציבורית על הנעשה מאחורי החומות של מערכת זו, תופעות של שחיתות והתפרקות יכלו לקנות בה אחיזה מבלי שהציבור יבחין בכך. בציבור המשיי-כה להתקיים האשלייה כאילו מערכת הביטחון היא מעין אי במדינה, שאינו גנוע בכל החוליים החברתיים והמורסיים ששאר חלקי המימסד לקו בהן. אגדה זו התנפצה ביום-הכיפורים, ו"המדינה כולה שילמה את המחיר.

אין להכחיש כי בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים חל שינוי גדול לטובה בי פעולת הצנזורה, וחופש-הדיווח על מערכת הביטחון גדל בהרבה. תחומים רבים, שאי-

אורי אבנרי